

Vernesa Manov

03.10.2025. 13:36

Pogledano: 35 puta

INKLUZIVNO- STVARALAČKA BAJKA KAO PRIMJER KORELACIJE PREDMETA MATERNJI I STRANI JEZIK U STVARNOJ PRIMJENI U NASTAVI

U knjizi „Umjetnost obrazovanja“ autorice nastavnice Vernese Manov učešće kao saradnica na prevođenju inkluzivno- stvaralačke bajke uzela je i Almedina Riđal, profesorica turskog jezika.

U knjizi „Umjetnost obrazovanja“ autorice nastavnice Vernese Manov učešće kao saradnica na prevođenju inkluzivno- stvaralačke bajke uzela je i profesorica turskog jezika, Almedina Riđal.

Ovakve saradnje su odlični dokazi da se saradnja u nastavi maternjeg, ovaj put, bosanskog jezika i književnosti, može odlično ostvariti i kroz koorelaciju srodnih predmeta, što je ovaj put slučaj sa, stranim, turskim jezikom.

Autorica bajke, nastavnica Vernesa Manov i profesorica Almedina Riđal ne kriju zadovoljstvo postignutim rezultatom i ponosne su što će nastaviti sa ovakvim i sličnim saradnjama i u budućem radu.

Uživajte u bajci i neka ovakav rad bude i u Vašoj nastavi smjernica za slične saradnje i postignuća.

Bajka o čarobnosti

Posvećeno upornim i hrabrim roditeljima, Dinki i Denisu, najpažljivijoj sestri na svijetu, Kaniti, dedama Mensuru Dizdaru i Sulji Tutkuru, tetki Emmini, tetku Mehmet Bori, rođaku Denizu i doktorima Nihadu Vinčeviću, Edibu Šariću, Zaferu Orkun Toktasu, Ejubu i Hitki Zukić i, djevojčicama i dječacima širom svijeta koji se bore za svoje zdravlje lavovskim srcima, njihovim roditeljima i svima Vama, divnim ljudima velikog srca, pratiteljima Sarinih programa na društvenim mrežama koji Saru obraduju poklonima, riječima podrške i srećom postojanja dobrote na ovom svijetu U svakoj bajci na ovom svijetu postoje čarobnosti. Čarobne kočije, čarobni čajnici, čarobni štapići, čarobne kapije dvoraca iza kojih se kriju najljepše maštovitosti svijeta od davnina do danas. Čitajući bajke mislimo da se sve to zbivalo u dalekoj prošlosti, da te čarobnosti nema u stvarnom životu i da samo najmaštovitijima uspijeva da stvaraju te vizije dok čitaju bajke.

Eh, sad! Možda bih i sama povjerovala u te činjenice da je sve to bilo davno da mi Sapka, Simba, Bocko i Korna nisu u divnoj decembarskoj noći ispričali svoju, pravu, stvarnu životnu priču, „Bajku o čarobnosti“. Ko su sad, Klovnice, Sapka, Simba, Bocko i Korna?

Simba i Sapka su dvije umiljate mace, Bocko je jezić, sladokusac pravi, isti onaj kao sa televizije, po Sarinim riječima, a Korna je divna kornjačica, nova članica družine koja živi u divnoj žutoj kući, u jednom bajkovitom donjovakufskom naselju Kamenjača, na obali rijeke Vrbas.

Je li Vrbas ono veselo grgoljavo momče iz one pjesme?

Jeste! I on nas je uvjerio u čarobnost stvarnog odrastanja jednog od najdivnijih osmijeha iz razigranog djevojčicinog srca koje odrasta bivajući osnaživano ljubavlju svojih roditelja, Dinke i Denisa, te sestre Kanite.

Da li je Sarino srce toliko čarobno da zaslužuje baš svoju bajku?

To srce je toliko fascinantno i čarobno da zaslužuje cijelu knjigu o sebi!

Zaista?

Zaista je tako! Ako ne vjerujete, pogledajte par video priča, spotića u kojima se ta divna, malena čarobnica sa velikim srcem suočava kao prava ratnica života i junakinja svoga djetinjstva sa svojim zdravstvenim poteškoćicama. Te poteškoće umjesto da prevladaju, da rastužuju, da onemogućavaju to nevjerovatno razdragano biće, su neznatne u odnosu na trud, na vježbanje, na nadu da sve to vrijedi da bi se odrastalo u pravu, pametnu i inspirativnu djevojčicu.

Dok su Simba, Sapka, Bocko i Korna pričali Klovnci sve o čarobnoj Sari, na kapiji dvorišta su se pojavili Maša i medo. Medi je bilo neprijatno tako nenajavljeno doći, ali je morao poslušati svoju prijateljicu i dopratiti je do Sarine kuće. Maša je potrčala prema ovoj divnoj družini rekavši svojim glasićem:

Da li ovdje živi djevojčica koja liči na mene kad obuče svoju rozu haljinicu i krene da sa kreativnim drugarima režira dramicu i stvara pjesmicu o medi i meni?

Taman kad je neko od ove drugarske ekipe htio izustiti da jeste, na prozoru kuće se pojavilo nasmiješeno lice, ručice podignute prema gore i sa uzvikom:

- Mama, eno Maše i mede! Došli su! Radost takvu nigdje nećete sresti! Međutim, neko je primijetio da Maše nema. Dok su se svi u dvorištu čudili gdje je Maša nestala, ona je već išla u susret Sari koja je mami uputila pogled i namigivanje, sva ozarena i u nevjerici da je njena najdraža Maša tu. Maša, znatiželjna kao i Sara, koja je upravo pravila svoje smokvice kolače, oprala je ručice, zavrnila rukave i pomogla Sari u kuhinji.

Za to vrijeme, u dvorištu su se Sapka, Medo, Simba, Korna i Bocko grudvali, smijali i čekali mirisne slastice. Mama Dinka je Saru uredila u istu haljinicu sa šalićem po uzoru na Mašinu odjeću. Slavlje je moglo da počne. Pridružili su im se i glumice iz Verniart studija i škole. Dugo, dugo se čulo iz divne žute kuće pjevanje pjesme koju je Čarobna Sara, najhrabrija djevojčica trenutno ispjevala nedavno u školi:

Sara je djevojčica čarobna, ne bi vjerovali koliko ona

hrabrosti,

sreće, vjere i nade u dobro i zdravlje, prijateljstvo i ljubav u srcu svom ima!

Lice njene sestre Kanite, njene divne komšinica Larise i ostalih prisutnih izražavalo je samo sreću.

A Sarino lice?

Eh, kad bi Vi samo jednom vidjeli tu paletu izraza lica bilo bi vam jasno koliko nijansi ima ta divna čarobnost. Posebno bude ozaren taj pogled u trenucima kad kuha pitu kod dede Mensura u Livnu. Vole se mnogo njih dvoje!

I, evo, dok Klovnica završava najčarobniju bajku na svijetu trenutno čuje se divna rođendanska pjesma koju pjevaju svi prisutni Sari: ... živjela, živjela i sretna nam bila...

Njena tetka Emina, tetak Mehmet Bora i divni rođak Deniz će sigurno i u Turskoj slaviti Sarinu sreću jer čine za nju iz ljubavi mnogo.

Zadnju napisanu rečenicu diktira Čarobna Sara Tutkur svojoj prijateljici Klovnici dok Maša naglas čita riječ po riječ šta je napisano:

Teta Klovnice, ne zaboravi napisati da je moja rođendanska želja da kažem:

„VELIKO HVALA OD SRCA doktorima Edibu Šariću, Nihadu Vinčeviću, Zaferu Orkun Toktasu na brizi o mom zdravlju.

I, vjerujte li sad da čarobnost postoji tu, sasvim blizu, u komšiluku i zove se- Sara Tutkur!

Ima najdivnije zlatokose šiškice na svijetu i pogled beskrajno maštovit!

Mnogo je onih koji su u Turskoj zaslužni za Sarino ozdravljenje I zbog toga je divna profesorica turskog jezika Almedina Riđal od srca, sa mnogo znanja I umijeća prevelar ovu bajku na turski jezik.

Hvala od Čarobne Sare i autorice profesorici Almedini od srca!

Büyünün Güzelliği

Azimli ve cesur ebeveynler Dinka ve Denis'e, dünyanın en nazik ablası Kanita'ya, dedesi Mensur Dizdar'a, teyzesi Emina'ya, eniştesi Mehmet Bora'ya, kuzenine Deniz'e, Edib Šarić, Nihad Vinčević, Eyub ve Hitko Zukić, Zafer Orkun Toktaş doktorlarına, dünyadaki sağlıkları için aslan yürekleriyle mücadele eden kız ve erkek çocuklara, onların ebeveynlerine ve Sara'nın sosyal medya programlarını takip ederek hediyeleri, destekleyici sözleri ve bu dünyadaki iyiliğin varlığıyla mutluluk veren güzel insanlara ithaf edilmiştir. Dünyadaki her masalda büyüler vardır. Büyülü at arabalar, büyülü çaydanlıklar, büyülü değnekler, kalelerin ardında saklı, geçmişten günümüze dünyanın en

güzel hayal güçlerini barındıran büyülü kapılar... Masalları okurken, tüm bunların çok eski zamanlarda yaşandığını, gerçek hayatta böyle büyülerin olmadığını ve sadece en hayalperest kişilerin bu vizyonları yaratabildiğini düşünürüz.

Ama işte! Belki ben de tüm bunların çok eskide kaldığına inanırdım, eğer o güzel Aralık gecesinde Sapka, Simba, Bocko ve Korna bana kendi gerçek, yaşanmış hikâyelerini, yani Büyünün Güzelliği'ni anlatmasalardı. Peki, kim bu Klovnica, Sapka, Simba, Bocko ve Korna?

Simba ve Sapka iki sevimli kedi, Bocko ise gerçek bir tatlı düşkünü olan bir kirpi, Sara'nın dediğine göre televizyondaki o ünlü kirpinin ta kendisi. Korna ise grubun yeni üyesi olan harika bir kaplumbağa. Korna, Vrbas Nehri'nin kıyısındaki, büyülü bir Donji Vakuf mahallesi olan Kamenjača'da, güzel sarı bir evde yaşıyor.

Peki, Vrbas, o şarkıdaki neşeli, şakacı delikanlı mı?

Evet! O da bizi, bir kız çocuğunun oyun dolu kalbinden yükselen en güzel gülümsemelerden birinin, ailesi – annesi Dinka, babası Denis ve ablaları Kanita'nın sevgisiyle güçlenerek büyüdüğüne ikna etti.

Sence Sara'nın kalbi o kadar büyülü ki ona özel bir masalı hak ediyor mu?

O kalp o kadar büyüleyici ve etkileyici ki kendisi hakkında bir kitap yazılmayı fazlasıyla hak ediyor!

Gerçekten mi?

Gerçekten öyle! Eğer inanmıyorsan, o harika, küçük büyücünün, kocaman bir kalple hayatın savaşı ve çocukluğunun kahramanı olarak sağlık sorunlarıyla nasıl cesurca yüzleştğini anlatan birkaç video hikaye ya da kısa filme bir göz at. Bu zorluklar, o inanılmaz neşeli varlığı yenmek, üzmemek ya da engellemek yerine, onun çabasına, egzersizlerine ve her şeyin büyüye akıllı ve ilham verici bir kız çocuğu olmaya değdiğine dair umuduna kıyasla önemsiz kalıyor.

Simba, Sapka, Bocko ve Korna, Klovnica'ya büyülü Sara'yı anlatırken, bahçe kapısında Maşa ve ayı belirdi. Ayı, bu kadar habersiz gelmekten biraz utanıyordu, ancak arkadaşını dinleyip onu Sara'nın evine kadar eşlik etmek zorunda kalmıştı. Maşa, bu harika arkadaş grubuna doğru koşarak ince sesiyle şöyle dedi:

“Burada, pembe elbisesini giydiğinde ve yaratıcı arkadaşlarıyla birlikte bir oyun yönetip benimle ayı hakkında bir şarkı yazmaya başlayan kız çocuğu mu yaşıyor?”

Tam ekipten biri “Evet” diyecekti ki evin penceresinde bir yüz belirdi, kollarını havaya kaldırıp şu neşeli haykırışla seslendi:

“Anne, Maşa ile ayı geldi! Geldiler!” Böylesi bir mutluluğa hiçbir yerde rastlayamazsınız! Ancak biri fark etti ki Maşa ortada yok. Bahçedekiler Maşa'nın nereye kaybolduğunu merak ederken, o çoktan

Sara'ya doğru gidiyordu. Sara, annesine gülümseyerek göz kırpmış, gözleri parıldayarak Maşa'nın gerçekten geldiğine inanamıyordu. Maşa, tıpkı Sara gibi meraklıydı. O sırada Sara, küçük incirli kurabiyelerini yapıyordu. Maşa, ellerini yıkadı, kollarını sıvadı ve Sara'ya mutfakta yardım etmeye başladı. Bu arada, bahçede Sapka, Ayı, Simba, Korna ve Bocko kartopu oynuyor, kahkahalar atıyor ve mis gibi kokan kurabiyeleri sabırsızlıkla bekliyorlardı. Annesi Dinka, Sara'yı Maşa'nın kıyafetinden esinlenerek hazırlanmış bir elbise ve şapka ile süslemişti. Kutlama başlayabilirdi. Onlara Verniart stüdyosundan ve okuldan gelen oyuncular da katıldı.

Uzun bir süre, o güzel sarı evden şu şarkı yankılandı. Şarkı, Cesur Sara'nın, o en güçlü küçük kızın, okulda kısa bir süre önce yazıp söylediği şarkıydı:

"Sara büyülü bir kız, inanmazsınız, ne kadar cesaret, mutluluk, iyilik ve sağlık için umut, dostluk ve sevgi dolu bir kalbi var!"

Ablası Kanita'nın, sevgili komşusu Larisa'nın ve oradaki diğer herkesin yüzlerinde sadece mutluluk okunuyordu.

Peki ya Sara'nın yüzü?

Ah, bir kez olsun o yüz ifadelerinin paletini görebilseydiniz, o harika büyü'nün kaç farklı tonu olduğunu anlardınız. Özellikle dedesi Mensur'un Livno'daki evinde börek yaptığı anlarda o gözlerin nasıl parladığını görmelisiniz. İkisi birbirini öyle çok seviyorlar ki!

Ve işte, Klovnicia dünyanın en büyülü masalını bitirirken, içeriden herkesin Sara'ya söylediği güzel bir doğum günü şarkısı duyuluyor:

"... yaşa, yaşa ve mutlu ol..."

Teyzesi Emina, eniştesi Mehmet Bora ve sevgili kuzeni Deniz, Türkiye'de de Sara'nın mutluluğunu kutlayacaklar çünkü ona sevgiden kaynaklı çok şey yapıyorlar.

Son cümleyi, Büyülü Sara Tutkur, arkadaşı Klovnicia'ya dikte ederken Maşa, yazılanları kelime kelime sesli bir şekilde okuyor:

"Teyze Klovnicia, doğum günü dileğimi yazmayı unutma:

"Sağlılığım ile ilgilendikleri için doktorlarım Edib Šarić, Nihad Vinčević ve Zafer Orkun Tokaş'a KALPTEN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM."

Şimdi inanıyor musunuz ki büyü hemen yanı başımızda, komşulukta var ve adı – Sara Tutkur! Dünyanın en güzel altın rengi kahküllerine ve sonsuz bir hayal gücüyle dolu bakışlara sahip.

Prevela na turski jezik:

Almedina Riđal, prof. turskog jezika

Tags

Istraživanje i stvaranje

Collections

Inspiriraj druge

Objava